

אייל סבג צריך לתעל את הפחד לטובה ■ צילומים: יונב עמרני

"הנכות היא רק בראש"

כך לטענתו של אייל סבג, תושב אלישמע הסובל משיתוק מוחין מאז היוולדו. סבג, שבימים אלו סיים את כתיבת ספרו הראשון, מספר על ההתמודדות כילד נכה, שלא דיבר עד גיל 5, בחברת ילדים בריאים, על סדרת ניתוחים קשה וארוכה שעבר בגיל ההתבגרות כדי שיוכל ללכת ועל השינוי שעבר בחייו

■ אירית גרינברג שאול

גם מפיגור שכלי", הוא מספר. "רק בגיל 5 התחלתי ללכת ולדבר והרבה בזכות האמונה של ההורים בי, שהשקיעו בי הכל ואף הכניסו אותי למסגרות חינוך רגילות, תוך שהם שמים את הפסימיות בצד".

למרות בגן רגיל ובבית ספר רגיל אך לא היית רגיל בשאר הילדים. אתה לא חושב שזו הייתה טעות?

"להיות ילד נכה בסביבה בריאה זה קשה, והנכות היא לא רק נכות פיזית אלא גם נכות נפשית. ילדים היו צוחקים עליי, קוראים לי בשמות גנאי, היו דוחפים אותי בכונה כרי לראות אותי נופל ומנסה לקום, ותמיד הייתה אצבע שהצביעה עליי בלגלוג. למרות זאת אני חושב שהרעיון לשלב אותי במערכת החינוך הרגילה הייתה נכונה בסביבה, כי לא סבלתי מאישהו פיגור. עד גיל 14 טופלתי במסגרת ארגון איל"ן ואו החלטתי לפרוש ולחפש מסגרות עצמאיות כי התחלתי להרגיש שאני חי בתוך בועה".

בועה, אבל מגוננת.

"אני לא חיפשתי את המקום המגונן אלא חיפשתי, כמו כל נער אחר בגילי, חי

"תעו, תחלום, תגשים", זהו שם ספרו הראשון והמוטו המלווה את חייו של אייל סבג, תושב אלישמע בן 36 הסובל משיתוק מוחין ואשר החליט, כי הנכות הפיזית לא תגביל אותו בחיים.

סבג, יליד עכו, נולד עם שיתוק מוחין כתוצאה, לטענתו, מרשלנות רפואית של הרופא המיילד שגרמה לעיכוב בלידה ולא אספקת חמצן למוחו. במשך שנים הוא הסתובב כשהוא מלא ברגשי כעס וטינה כלפי אלוהים והעולם, ורק חיפש את מי להאשים במצבו. סבג, שלא דיבר עד גיל 5, מרצה היום בפני ארגונים ציבוריים גדולים על האפשרות הטמונה בכל אחד מאיתנו לבצע שינויים בחיים, אם רק נרע לתעל את הפחד.

פסימיות בצד

"שחוררתי מבית החולים חודש לאחר שנולדתי, כאשר צד ימין משותק ומפרי" כס ורק בגיל 6 חודשים איבחנו אותי כלוקה בשיתוק מוחין, כשההערכות היו של עולם לא אצליח לדבר וללכת וכי אני סובל

בינינו. גם ככה הייתי חסר ביטחון לחלוטין ופה בעצם התחיל השינוי הראשון בחיי. בעקבות פגישה עם אורתופד מומחה מבית החולים הרסה עין כרם, עברתי בגיל 15 ובמשך 3 שנים, 8 ניתוחים קשים מאוד,

חברה רגילים. באותה תקופה הוריי התגרשו ואני עברתי להתגורר עם אבי. הגירוי שין הרעו את מצבי הנפשי המעורר, עקב העובדה שהופרדתי מאחותי שעברה להתגרור עם אמי ועקב העובדה שאמי לא נלחמה על משמורת עליי, ונוצר קרע עמוק

המשך בעמוד הבא

סבב, סבב
באנדרטת חיבת
צילום צבי
שמרד

"הנכות היא רק בראש"

להיות תקליטן הבית של חוף הרקל, החוף הכי נחשב באילת, הצליח לרכוש לעצמו בית, התקדם מקצועית ולאחר מספר שנים החליט לחשוף את הסיפור שלו בכדי לסייע לאנשים אחרים לבצע שינויים בחייהם בבית האמונה.

"נסעתי לטיול בתאילנד וכאשר הגי עמי לא קוטטו, הצטרפתי למעגל של ישראלים שישבו על החוף וסיפרו את סיפור חייהם, והחלטתי לספר גם את סיפורי חיי. רק אז הבנתי שהשליחות והייצור שלי בחיים היא לסייע לאנשים להתגבר על הפחדים מפני שינויים, כמו שאני הצלחתי להתגבר על כל המכשולים שעמדו בפניי", הוא מספר. "אני, שעד גיל 5 לא דיברתי, שנלחמתי שנים בצורת דיבור לקויה ולא מובנת, הוצמתי תי פתאים להרצות על הנושא בפני 900 איש בכנסים".

לאחרונה עבר סבב להתגורר במור שב אלישמע הסמוך להוד השרון והתיישב להתמקד בתחום ההרצאות, הסדר נאות וחוגי הבית. הוא הפסיק לבעוט ונטש את החיפוש אחר האסמים במצב, ואף הצליח להשלים עם אמו לאתר כ-20 שנים של כעס ושינה.

"אמי הגיעה לאחת ההרצאות שלי בכפר סבא ובהרצאה אני גם מדבר על הכאב הגדול שחשתי בתקופת הגידושין ובעצם חשתי שהיא זנתה אותי וזאת ביישה בי ואפילו ניסתה להחביא אותי, כדי שלא יידעו שיש לה ילד בבת. בסוף לך ההרצאה אמי יצאה הרוצה כוכייה וכשהיא חזרה, הקהל התחיל לשאול אותה שאלות ואז גם הקרה נשכרה לפני כשנה, ביום הולדתה, כתבתי לה מכתב בו סיפרתי לה את כל תחושותיי ואז בפעם הראשונה היא אמרה לי, שהיא מתביישת בעצמה ומכה על חסא על התנהגותה בעבר".

ובכל זאת, מלאת לך "הסחילה" - אבל מחילה אמיתית לעצמך ולאחר - מהוה שחרור עצום. זו זכות לרדת למחול ומאז שמלחתי לה, אני גם מרגיש טוב יותר פיזית. אני לא יודע אם זה קשור, אבל זו עובדה".

מה נשאר לך להגשימם?
"היום, כשאני כבר מסוגל לחלום, אני רוצה למצוא אתה, לחקוק בית ולהביא ילדים לעולם. אני גם רוצה להמשיך ולתרום לחברה ומספיק שאדע שהצלחתי לגעת בבו אחר ולגרום לו לעשות שינוי, זה יספק אותי. אני באתי מהמקום הנמוך ביותר היום אני מבין שזה הכל עניין של בחירה, מודעות ושינוי חשיבה. הנכות היא רק בראש, ואם יכולתי לבצע את השינוי, אז כל אחד יכול".

»»

שלאחריהם באה תקופת שיקום ארוך, ושכללו את חיתוך הרגליים וחידור רץ מורש, וכל זה בכדי שאוכל ללכת בצורה נקיפה ברגליים ישראליות, כי עד אז הייתי כפוף כולי. למרות השינוי הפיזי המסבתי בשקיעה נפשית כי בגיל הזה, כשמתחילים לגלות את הסיבות ומתיחילים במערכות וזגיות ובקיום יחסי מין אני נותרתי מאחור. נוסף על כך, קיבתי לתי פטור מהשירות הצבאי בשל מצבי הגופני, וזה שבר אותי. הייתי פשוט קר רבן של המצב ושל עצמי. הייתי מפותה, תלתי בטירוף ובעיקר חסר ביטחון".

הגשמת החלומות

סבב מספר כי השינוי המשמעותי בחייו חל לפני כ-12 שנים, בהיותו בן 24, אז החלה להירקם תוכנית בראשו ברוב השינויים והחלומות שאותם הוא רוצה להגשים - בעקבות ספר שקרא, בשם "כוחו של התת-מודע".

"לא האמנתי בדברים האלו והייתי בטוח שגם הספר הזה הוא חארטה, אבל לאט לאט האמונה חדרה בי ואחרי חצי שנה מסתי, בפעם הראשונה, לכדי לטיול בדרום אמריקה ושם עשיתי רכיב רים שלא האמנתי מעולם שאני מסוגל להם. עשיתי מנסלינג, ראפטינג, טריקים ומה לא. למרות שפחדתי מחר מוות מהרברים האלו, הבנתי שהפחד לא ייעלם אלא הוא גם לא יכול לשחק אותי מלהיגשים את עצמי, כי יש פחד שהוא הרים ויש פחד שהוא בונה. אני החלטתי שהפחד שלי יהיה זה שיבנה אותי ותיעלי תי אותו לצורך הגשמת החלומות שלי לחיים אחרים".

כשחזר סבב לארץ הוא החליט להתייחס ממקום מגוריו המוכר והאהוב ולמצוא בחיים חדשים במקום המרוחק ביותר שהעלה על דעתו, ועבר להתגורר רד באילת. שם התקבל לעבודה כסדר גבוה, פותח חיי חברה ואפילו, בגיל 26, נכנס למערכת זוגית ראשונה, עם בת זוג בריאה לחלוטין וקיים לראשונה יחסי מין.

איך הסביבה הקרובה והמשפחה שלה קיבלו את העובדה שהיא יוצאת עם אדם נכה החיובל משיטתך מוחיין? "אני לא הרגשתי שמישהו מסתי כל על טיב החיים בינינו בעל משנה מורד ולא נורמטיבי. פתאום חיי החביה שלי השתפרו פלאים, יצאתי סביבי מעגל חברים והייתי עצמאי הארון לעצמי, בדיוק כמו החברים שהיו לי בעבר ושכל כך רציתי להיות כמוהם".

להתגבר על הפחד

סבב, שעבר כחשב בחברה מקומית באילת, מקצוע אותו למד בסיוע הביטוח הלאומי בהיותו בן 19, הוסיף את אהבתו למוזיקה לחייו החדשים והפך